

mum. Så vidt jeg kan forstå på teksten, er det kun nummerhenvisning, som omfattes som mindsteniveau. Hvis det er en korrekt fortolkning af direktivteksten, vil jeg godt have, at ministeren tilkendegiver det.

Det, de enkelte selskaber derudover skal tilbyde, må være et led i den naturlige konkurrence selskaberne imellem. Man kan jo ikke kun konkurrere på pris. Man bør selvfølgelig også kunne konkurrere på den kvalitet, som selskaberne tilbyder kunderne, i det her tilfælde forbrugerne, og den slags spørgsmål må den enkelte forbruger altså selv tage stilling til. Hvis et selskab tilbyder billig samtaletrafik, men til gengæld en mere specificeret regning eller omvendt, så synes jeg ikke, at det er noget. Folketinget skal blande sig i. Det må være den enkelte forbrugers valg.

Nu er det jo ikke muligt at kommentere de mange elementer, der er i det her store lovforslag, men jeg vil godt kommentere ændringerne af klagestrukturen. Kravet om saldokontrolordninger er helt i tråd med vores ønsker om, at antallet af regningsklager skal nedbringes langt mere, end det er sket på nuværende tidspunkt.

Jeg vil også godt sige med hensyn til den sidste del af forslaget – det, som har bragt forslaget i fokus og også er det vigtigste, nemlig at man nu giver tjenesteudbydere særlig adgang til at benytte den eksisterende infrastruktur – er et meget, meget stort skridt i den rigtige retning. Indførelse af fri konkurrence på både fastnet og mobilnet er tiltrængt, og monopolet på telekommunikationsområdet opføres hermed stort set, og det hilser vi velkommen.

Jeg vil også godt sige, at vi kan tilslutte os implementeringen af tjenesteudbyderaftaler, men vi har en række bemærkninger til de forsyningspligtgydelser, som på ONP-vilkår bliver udbudt under konkurrencevilkår. Det er svært at komme ind på detaljerne her. Det vil vi gøre under udvalgsarbejdet, men vi vil godt slå klokkeklart fast, at det er helt afgørende at sende som signal fra Det Konservative Folkeparti, at parterne indgår i en kommerciel forhandling.

Parterne på markedet bør selv kunne finde en løsning, og så kan man altid overveje, om det skal være til omkostningspris eller efter service provision-aftaler. Der må man sige, at selv om det handler om fri konkurrence, om at sikre forbrugerne, så bør man selvfølgelig også tage hensyn til, at der er virksomheder på markedet, som har investeret i infrastrukturen. Der må

man prøve at finde ud af, hvor i spændingsfeltet det er mest hensigtsmæssigt at lægge linjen.

Det var nogen af de mere principielle bemærkninger. De mere detaljerede bemærkninger vil vi komme med under udvalgsarbejdet, men vi kan altså tilslutte os forslaget, som vi synes er et godt skridt i den rigtige retning.

Aage Frandsen (SF):

Da vi i sin tid havde et enkelt telefonselskab, som havde monopol, da havde vi en meget enkel lovgivning. Det var ikke nødvendigt at lovgive ret meget, fordi man havde givet et selskab adgangen og retten til at udøve telefoni.

Nu hvor vi så har det, vi kalder liberalisering, hvor flere får adgang til markedet, viser det sig, at vi skal have en masse love og regler, for det er vi nødt til. Og de mennesker, der har en forestilling om, at vi på et eller andet tidspunkt kan komme ud over det her og kan konkurrere frit, tager helt fejl.

Det, det nemlig drejer sig om her, er, at der er tale om en række ting, hvor vi skal sikre de mennesker, som ikke vil få ydelserne, hvis der er tale om fri konkurrence, og som ikke vil kunne få ydelsen til en lav pris. Det er helt nødvendigt, at man har det, som ligger her, med forsyningspligtreglerne, og at man har en række sikringer af forbrugerne i den her forbindelse, for ellers bliver det i markedets og konkurrencens navn simpelt hen et spørgsmål om, hvad der kan betale sig. Her er vi nødt til at lægge nogle elementer ind, og her går den her lovgivning endnu mere i retning af, at der lægges elementer ind, der giver brugerne større sikkerhed i forhold til, hvad de hidtil har haft.

Når det gælder spørgsmålet om, hvad man kan liberalisere her, hvor det, ikke mindst efter at Tele Danmark er solgt til USA, bare er et spørgsmål om, hvorvidt det er et fransk foretagende, et svensk foretagende eller et amerikansk foretagende, der skal være på markedet, er det efter vores opfattelse alene et spørgsmål om, hvad der gavner brugerne mest muligt. Derfor er vi også tilhængere af det, som ligger i lovforslaget her, nemlig at der skal gives mulighed for via samtrafikreglerne, at man kan få adgang til Tele Danmarks net.

Det, der også er vigtigt i den her forbindelse, er at sørge for, at det eksisterende net bruges, og at det bruges i størst muligt omfang, således at man ikke skal udbygge, således at man ikke skal lægge flere kabler ned end højst nødvendigt, og således at man, når vi senere skal se på